

PÍSEŇ 0600

Ó Pane Ježíši nejmilostivější

1. Ó Pa - ne Je - ží - ši nej - mi - lo - sti - věj - ší,

byls u - či - něn člo - vě - kem i ma - lým dě - ťát - kem.

2. My dětiky žádáme: / Nepohrdej námi, /
jsme v tvém jménu pokřtěni, / tobě posvěceni,
3. bychom k tobě přišli, / ve víře tě našli, /
k tomu svými pěstouny / býváme vedeni.
4. Ač velmi neradi / býváme trestáni, /
avšak prut i metla tvá / jsou nám kázeň zdravá.
5. Obživ nás smrtí svou, / dávej vůli dobrou /
a duchem své moudrosti / dej nám v dobrém růsti.
6. Slyš nás, uslyš, Pane, / ať tobě čest dáme, /
ať se skrze nás chvála / také dokonává.

T: Benjamin Schmolck, Heilige Flammen, 1709 / Rudolf Šimša,
Evangelický zpěvník, 1979

M: Johann Rudolf Ahle, Neue Geistliche [...] Andachten, 1664 /
Deutsches evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1854 / 2018

PÍSEŇ 0604

Vy v Boží jméno pokřtění

1. Vy v Bo - ží jmé - no po - křtě - ní a všich - ni zno - vu zro - ze - ní

z vo - dy a z Du - cha sva - té - ho, chval - te mi - le Bo - ha své - ho!

2. Za lid svůj si vás vyvolil, / a proto krví vykoupil, /
aby jste jím posvěceni / měli jistotu spasení.
3. Nekraluj již náš hřích v těle, / ale milost Spasitele, /
nedbej na to jen, co tvého, / též však na to, což jiného.
4. Ve jménu Pána Ježíše / ke chvále Boží číňme vše /
v čistém Božím milování / a všem bližním ke vzdělání,
5. aby v nás nebyla prázdná / milost, od Boha přijatá; /
kdo svatý jest, buď světější / a v spravednosti hojnější.
6. Jinak v království nebeské, / dí Kristus, žádný nevejde; /
nepomůže říkat „Pane“, / když ve slovu nezůstane.
7. Slovem tvým moc pravdy Boží / dej, ať se v nás vždy víc množí; /
přiveď nás dle křtu svědectví / do nebeského království.

T: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979
M: Písně chval Božských, 1541

PÍSEŇ 0597

Bud' Bohu chvála, dík a čest

1. Bud' Bo - hu chvá-la, dík a čest a po-zdra-ve - ní, že vze-šla no - vá
ra - tolest na vin-ném kme - ni. Z mi - lo - sr - den-ství Ot - cova jsme
dě - ti tě - la Kris - stova a pu - tu - je - me s ním za Bo-žím krá - lov-stvím.

2. Co mluvil Bůh, jsme slyšeli, jen dejme víru /
všech nejlepšímu Příteli a Králi míru. /
Ta slova v srdci chovejme, / svědectví v činech vydejme /
těm, které svěřil nám / do péče Pán Bůh sám.

T: Václav Renč, Kancionál, 1973 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
M: Adam Václav Michna z Otradovic, Loutna česká, 1653

PÍSEŇ 0466

Nejmilejší Ježíši

1. Nej - mi - lej - ší Je - ží - ši, dí - tě ne - sem ke křtu tvé - mu,
a - bys ja - ko nej - vyš - ší vdech - nul ži - vot zro - ze - né - mu.

Při - ja - li jsme věr - nou zprá - vu, že mu dáš i věč - nou slá - vu.

2. Žádáš od nás v slovu svém / z vody, z Ducha narození, /
aby člověk ve všem zlém / věděl o svém vykoupení. /
Kdo se tobě odevzdává, / ten i peklu odolává.
3. Proto k tobě spěcháme, / přijmi dítě z našich dlaní, /
tobě je oddáváme, / dej mu svoje požehnání, /
ať je tvé jak v tomto čase, / tak i na věčnosti zase.
4. Jako pastýř sám je veď, / ať je ovcí tvého stáda, /
cestou tvou ať kráčí vpřed, / pokoj tvůj si vždycky žádá. /
Vinným kmenem buď té duši, / ať je révou, jak se sluší.
5. Dáváme ti s radostí, / nám co na srdci tak leží, /
dítě našich starostí / oko tvé ať stále střeží. /
Co zde drží chabé ruce, / přiviň na své drahé srdce.

T: Benjamin Schmolck, Heilige Flammen, 1709 / Rudolf Šimša,
Evangelický zpěvník, 1979

M: Johann Rudolf Ahle, Neue Geistliche [...] Andachten, 1664 / Deutsches
evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1854 / 2018

PÍSEŇ 0596

Bože náš, Otče náš, do ruky tvé

1. Bo - že náš, Ot - če náš, do ru - ky tvé s dů - vě - rou kla - de - me
ted' ště - stí své: dí - tě, jež z lá - sky své i nám jsi přál,
od te - be ži - vot má, ved' je i dál, dí - tě, jež z lá - sky své
i nám jsi přál, od te - be ži - vot má, ved' je i dál.

2. Přijmi je, Ježíši, ve smlouvu svou, /
žehnej mu rukou svou přelaskavou. /
/: Na kříži zemřel jsi, by mohlo žít, /
srdce své tobě dát a tebe cítit. :/
3. Duch svatý ved' jeho kroky vždy sám, /
ať roste k radosti Bohu i nám. /
/: Moudrost a lásku mu poznávat dej, /
víru v něm posiluj, v péči je měj. :/

T: 18. století / Psalms et cantiques, 1841 / Jan Trusina, 1979
M: 18. století / Louange et priere, 1938 / Evangelický zpěvník, 1979

PÍSEŇ 0601

Pane, ty jsi vinný kmen

1. Pa-ne, ty jsi vin-ný kmen, z te-be vět - ve mí - zu ma - jí. Pa- ne, ty jsi
vin-ný kmen, tak vy - zná - vá - me. Pro-to mů - že žít a kvést
každá tvo - je ra - to- lest. /: Když ty Du - cha své- ho dáš, z tebe ži - vot má- me. :/

2. Pane, ty jsi vinný kmen, / z tebe větve mízu mají. /
Pane, ty jsi vinný kmen, / tak vyznáváme. /
Dej, ať nejsme planými ratolestmi suchými. /
/: Když ty Ducha svého dáš, z tebe život máme. :/
3. Pane, ty jsi vinný kmen, / z tebe větve mízu mají. /
Pane, ty jsi vinný kmen, / tak vyznáváme. /
Ovoce kež můžem nést ke tvé chvále, pro tvou čest. /
/: Když ty Ducha svého dáš, z tebe život máme. :/

T: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991
M: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

PÍSEŇ 0602

Bohu zpívat, jeho vzývat

1. Bo - hu zpí - vat, je - ho vzý - vat, pojd' - me, ra - dost - ně a s ví - rou, že nás
k so - bě po - zve - dá. Z lá - sky své nás za lid zvo - lil, vy - svo -
- bo - dil ze vší vi - ny, k ži - vo - tu nás po - vo - lal.

2. Kristův Duch nám sílu dává, / zapaluje oheň lásky, /
posvěcuje pravdou svou. /
Ve svém lidském putování / nový život už v něm žijme, /
plný divů nevšedních.
3. Vnímat cesty hledajících, / vidět jejich těžké břímě, /
s pokorou jim vyjít vstříc, /
k tomu dej nám moudrost, Pane, / vydat v tichosti a s úctou
o naději svědectví.

T: Georg Thurmair, Gotteslob, 1975 / Daniel Heller
M: Erhard Quack, Gotteslob, 1975

PÍSEŇ 0603

Radost, úžas z díla tvojí lásky

1. Ra-dost, ú - žas z dí - la tvo-jí lá - sky - v ru-kou má - me dí - tě, nám je

dá - váš. Pro tvůj zá - zrak kéž se my - sl sklá - ní.

2. Že je více zlého nežli lásky? /
V náruč tvou své dítě odevzdáme. /
Ve křtu dáváš víc, než srdce doufá.
3. S velkou úctou vnímáme tvou blízkost. /
V dlaních svých ty sám objímáš vesmír. /
K nám se skláníš v touze všechny přijmout.
4. V Kristu dáváš nám všem život krásný. /
Nitra zámky lámeš zrezlé pýchou. /
V tebe víru, důvěru mít smíme.
5. Život běží, léta se nám krátí. /
Z věčné slávy tvá slova k nám míří. /
V smrti tmě křest svítí jako svíce.
6. Dětem svým již dáváš ve křtu sílu /
proti proudu jít, strachu se vzpírat. /
Dej, ať víra tvou radostí září.

T: Svein Ornulf Ellingsen, Salmer, 1973 / Friedrich Hofmann,
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch / Daniel Heller
M: Linus David, Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998